

BORSSZEM JANKÓ

FELELŐS SZERKESZTŐ:

MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1926. december 26.

28. (3042.) szám

Ötvenkilencedik évfolyam

GÉBARDY DIANA
REKLÁMJA UTÁN
Gáspár

BETHLEN-VÁLASZTÓVIZ

Kisérteties történet

Irta: HELTAI JENŐ

Egy nagy vacsorán, amelyen az urak frakkban jelentek meg, a hölgyek pedig olyan ruhában, amely az asztal alatt kezdődik, hipnózisról, telepáciáról, spiritalizmusról és egyéb izgató dolgokról beszélgettünk.

Mellettem egy borotváltképű, monoklis angol főúr ült, mint utóbb megtudtam, Lord Notapenny, aki az angol—bur háboru alatt lovakat vásárolni jött Magyarországra és azóta végleg itt maradt. A lord kitünően jártas volt az okkultizmus minden terén és olyan hátborzongató történeteket adott elő, hogy a szobában lévő hőmérő husz perc alatt +18 fokról —3 fokra süllyedt.

Valamennyi történet között a legrémebb volt a következő, amelyet a lord kissé megtört magyarsággal így adott elő:

— Egy fiatal gentleman megházasodott egy fiatal misszel. A fiatal gentleman egy nászutazást vett a fiatal misszel és elmentek a vasuton Párisba. Párisba beszálltak a Grand Hotelbe, kettődik emelet, negyvenkettődik szoba és negyvenháromdik szoba. Vették a breakfast-ot, azután fölmentek kettődik emelet, negyvenkettődik szoba és negyvenháromdik szoba. A fiatal gentleman csak a fiatal miss nézte, egyik se nézte se a liftes embert, aki fölemelte őket az emeletre, se a groomot, se a chasseurt, se semmiféle más szolgazemélyeket. Minthogy nagyon fáradtak voltak, kissé pihenni kezdtek: fiatal gentleman a negyvenkettődik szoba, fiatal miss negyvenháromdik szoba. A kettő szoba közt volt egy ajtó, amit ki lehetett nyitni, ha már nem akartak kissé pihenni.

Well, a fiatal gentleman elalszik és kezd álmodni valami retteneteset. Álmában látott egy vörösszakállu gentlemant, aki mondja neki franciául:

— Entrez, s' il vó plait.

Vagy magyarul:

— Tessék beszállni, please!

És rámutat egy koporsóra, hogy oda tessék beszállni. A fiatal gentleman rémesen fölkapog, majdnem megbolondul, hánykolódik álmában, végre fölébred és egész teste ki van verve a hideg veritékkel. De azután belenyugszik, hogy az egész csak álom volt, kinyitja az ajtót, átmegegy a negyvenháromdik szobába és úgy viselkedik, mintha nem álmodott volna semmit. Azután mondja a fiatal missnek:

— Vegyünk egy sétát a boulevardon.

Elmennek sétálni, elmennek a vendéglőbe, veszik a dinnert, elmennek egy music-hallba, elmennek a kávéházba, veszik a soupert, elmennek a Grand Hotelbe, lefekszenek, fiatal gentleman is negyvenháromdik szoba, fiatal miss is negyvenháromdik szoba. Éjjel a fiatal gentleman egyszer csak elkezd álmodni. És látja ugyanazt a vörösszakállu gentlemant, akit délután. A vörösszakállu gentleman belemutat a koporsóba és mondja neki franciául:

— Entrez, s' il vó plait.

Vagy magyarul:

— Tessék beszállni, please!

A fiatal gentleman rémesen fölkapog, majdnem megbolondul, elkezd kapálózni, a fiatal miss fölébred, fölrazza a fiatal gentlemant és kérdezi:

— What is the matter, darling?

A fiatalember elmondja, hogy mit álmodott délután és mit álmodott éjjel és erre megbeszélnek, hogy reggel ki fognak költözni. A fiatal gentleman harmadszor is elalszik, harmadszor is megjelenik neki a vörösszakállu gentleman, belemutat a koporsóba:

— Entrez, s' il vó plait.

Vagy magyarul:

— Tessék beszállni, please!

A fiatal gentleman most fölkel, megcsinálja a végrendeletét és várja, hogy reggel legyen. Reggel lecsönget az irodába, hogy csinálják meg az összeadást a számlájáról és amikor följelentik az emeletre, hogy megvan, kilép a folyosóra a negyvenháromdik szobából. Ugyanakkor kilép a negyvennegyedik szobából egy gentleman és mennek együtt a lift felé.

A lift kinyílik és az idegen gentleman udvariasan mondja franciául:

— Entrez, s' il vó plait.

Vagy magyarul:

— Tessék beszállni, please!

A fiatal gentleman meghökken, ránéz az idegen gentlemanre, összerogy és elájul. Az idegen gentleman volt a vörösszakállu gentleman, akit álmában háromszor látott. Az idegen gentleman fölémeli, beleviszi a negyvenháromdik szobába, ahol a fiatal miss még benne feküdt az ágyban, leteszi, kezdi dörzsölni, mosni, szóval nagyon emberbaráti módon viseli magát. A fiatal gentleman végre magához tér, kinyitja a szemét, meglátja a vörösszakállu gentlemant, föl-sikit és újra elájul. A vörösszakállu gentleman erre elszalad az orvosért, nem használ semmit, a fiatal gentlemant bele kell vinni a kórházba...

Lord Notapenny itt kis szünetet tartott, mi pedig lélekzet nélkül figyeltünk és vártuk a történet végét.

— Well, — folytatta a lord, miután meggyőződött arról, hogy az érdeklődésünk nem lanyhul — a fiatal gentleman tíz napig feküdt a kórházban. A fiatal miss ezalatt a hotelben élt, negyvenháromdik szoba és mellette a vörösszakállu gentleman, negyvennegyedik szoba. A negyvenháromdik és negyvennegyedik szoba közt ép úgy volt egy ajtó, mint a negyvenkettődik és negyvenháromdik szoba közt. A vörösszakállu gentleman az egész idő alatt folyton nagyon érdeklődött a fiatal gentleman állapota iránt, mindig kérdezősködött a fiatal missnél, akit igyekezett a magányosságában szó-rakoztatni. Egyszer este mondja a vörösszakállu gentleman a fiatal missnek:

— Vegyünk egy sétát a boulevardon.

Elmennek sétálni, elmennek a vendéglőbe, veszik a dinnert, elmennek egy music-hallba, elmennek a kávéházba, veszik a soupert, elmennek a Grand-Hotelbe, lefekszenek, a fiatal miss a negyvenháromdik szoba, a vörösszakállu gentleman is negyvenháromdik szoba...

Well, a fiatal ember lassan meggyógyul és tizenkét nap mulva egészséges, semmi baja. Elutaznak Párisból és a kupében mondja a fiatal gentleman:

— Azért mégis borzasztó volt! Tíz napon át a vörösszakállu gentleman minden éjjel megjelent nálam!

— Nálam is, — mondja a fiatal miss és mindent elmondott a férjének.

— Szép liba lehetett, — jegyezte meg valaki.

— Bocsánat, — szökött lord Notapenny sértődötten — hogy szabad ilyet mondani! Az a fiatal miss a feleségem volt.

KIS TÁRCA

Csokoládé

Irtá: SZENES BÉLA

Az iszákos emberek talán megértene. Vagy azok, akik az orvosok szörnyű lenyegetéseire sem hajítják el a cigarettát. Vagy a morfinisták. A kokainisták és ópiumszívók.

Normális emberek, akiknek nincsenek zsarnok szenvedélyeik, el sem hiszik, hogy ilyesmi is lehetséges. Hogy egy ugynevezett felnőtt férfi, immár túl a harmincon, ne tudjon élni csokoládécukorkák nélkül.

Nincs az a megrögzött morfinista, aki jobban szenvedne, ha elzárják előle a morfiomot, mint én, ha az íróasztalom fiókjából kifogy a csokoládé. Gyógyíthatatlan csokoládé-szívó, szenvedélyes csokoládista vagyok, bevallom, bár tudom, hogy ez nem tartozik a legférfiasabb szenvedélyek közé.

Sőt a legolcsóbbak közé sem. Mert az az író társam, aki rothadt almát szagolgatott munka közben, eme szenvedélyének sokkal olcsóbban tehetett eleget, mint én, aki három sort nem tudok leírni anélkül, hogy érintkezésbe ne lépjek előzően udvari szállítómmal, a hirneves csokoládégárossal.

Szégyen az ilyen szenvedély, de baj mégsem volt vele eleinte. A baj akkor kezdődött, mikor gyermekeim két-három évesek lettek és szintén rákaptak a csokoládéra.

Pirulok, mikor leirom: állandóan el-eszem a gyermekeim elől a csokoládét. Husvétkor megettem a csokoládé-nyulákat és bárányokat, a csokoládé-sonkákat és tojásokat. Mikuláskor megettem a csokoládécipőket; a múlt héten a nagyanyjuk megkért, vigyék haza egy kis csomagot a gyerekeknek, „egy kis csokoládé” — mondta — „jól van, majd átadom a gyerekeknek” — mondtam — hazudtam, estig, míg hazaértem, megettem. Ha jól tudom, eme ténykedésem kimeríti a sikkasztás kritériumát.

Egy apa, aki még nem vitt soha haza csokoládét a gyermekeinek, mert utközben az ajándékot mindig megette! — végül is elhatároztam, ha belehalok is, legyőzöm ezt a szenvedélyemet.

Négy csokoládészivart vettem, aztán felültem a villamosra, haza akartam menni. Öt perc múlva már nagyon szerettem volna legalább az egyik szivart megenni. „Csak nem teszed magadat neveltségessé a teli villamos közönsége előtt, egy felnőtt ember, aki csokoládé-

Karácsonyest a Lipótvárosban

Spitzstein Gyurika (a nagypapa imakönyvéből):
„Moauz cárje suószí“ . . .

szivarokat eszik! a szemedbe kacagnak majd, gondold meg!” — így beszéltem önmagamhoz.

További öt percig hősiesen ellenálltam még, aztán kimentem a perronra, kiharajoltam a vasajton és megettem egy csokoládészivart. Aztán visszacsomagoltam, betettem a belső kabátom belső zsebébe. Aztán kivettem a belső kabátom belső zsebéből, kicsomagoltam és megettem azt is.

Lehorgasztott fővel, szégyenkezve állítottam be otthonomba. A gyerekek boldog nevetéssel tulottak elé. Nem mertem a szemükbe nézni.

— Édes apám. — szólt lelkendezve a fiu — itt volt az Ilonka néni és sok csokoládét hozott nekünk.

— Igen, édes apám — folytatta a kis lány — a felét megettük, a másik felét eltettük neked. Tessék, édes apám. Edd meg.

Ugy szégyelltem magamat, mint egy kutya.

A csokoládét azonban elfogadtam és — megettem.

RIPACSKOK

— Tegnap este huszszor kellett hogy meghajoljak a színpadon.

— Persze... most mindig lakájt játszol.

Neiger
étterme
elsőrendű
Budapest, Teréz-körút 4 sz.

JÓKOR!...

— Mondd, papa, ismered azt az embert, akivel az előbb a villamoson beszélgettél?

— Nem, fiam.

— Kár. Mert magával vitte az aranyórát.

Kedves Borsszem Jankó!

Az Andrásy-úton egy automobil, amelyet női soffőr vezet, majdnem elüt egy férfit. A hölgy megszólal:

— Ön a hibás, én már hét év óta járok autón.

— Én se vagyok éppen unjonc, — feleli a férfi. — Én már ötvenkét év óta járok gyalog.

Házmester és pincér

vagy:

adalék a budapesti választó-lajstromhoz
Párbeszéd a Fészek-ben

Vincze Zsigmond (karmester és zeneszerző): Van szavazóigazolványod?

Salamon Béla (az ismert komikus): Van.

V. Zs.: Mutasd. (Megnézi.) Hiszen itt az áll, hogy pincér vagy. Talán a mulatdba néztek.

S. B.: Vagy inkább a jövőmbé látnak... Hát neked nincs szavazóigazolványod?

V. Zs.: Van.

S. B.: Mutasd. (Megnézi.) Hiszen itt az áll, hogy házmester vagy.

V. Zs.: Ugy lettem házmester, ahogyan te pincér lettél.

S. B.: Hohó, most visszaadom a kölcsönt. Téged azért irtak be házmesternek, mert tudják rólad, hogy jobban értsz a kapukulcshoz, mint a violínkulcshoz.

Molnár Ferenc

uj darabja

Játék a kastélyban

Hegedüs
Titkos
Törzs
Vágó
Z Molnár
Tarnay
Dénes

Magyar Színház

Körkérdés — halottakkal

Irtta: KÜN ANDOR

Sohasem fog kimenni a divatból a karácsonyi körkérdés. A lapszerkesztők régi recipé szerint ilyenkor végigkérdezzük boldog-boldogtalant, eleven-holtat, hogy adjanak az ostoba kérdésekre még ostobább feleletet. A *Borsszem Jankó* sem szakíthat ezzel a hagyománnyal, azonban azért Borsszem Jankó, hogy ne azt cselekedje, amit mások szoktak, — ezért hát a halottakhoz intéz körkérdést az elevenek helyett. Megkérdeztük hát a mi kedves halottainkat, mondják el karácsonyra az ő legérdekesebb humoros esetüket. Itt adjuk feleleteik alapján az eseteket, a saját átirásunkban:

JASZAI MARI

Akkor kezdett még csak divatba jönni *Jászai Mari*, amikor egyszer Szegeden vendégszerepelt és a nézőtéren ült *Babó Emil* is, a híres szegedi képviselő, akit később e szavakkal lepleztek le hamis kártyás közben: *Emil, te csalsz!*

Az első felvonás közben a rossz modoru *Babó* képviselő ur hátat fordított a színpadnak és úgy látcsövezte a páholyokat. *Jászai Mari* már ekkor is kardos menyecske volt, méltán felbosszantotta ez a ripók tempó és magához hívta az egyik szolgát, akire ráripakodott:

— *Fogja, itt egy forint, adja oda annak a Babó nevezetű pimasznak. Mondja meg neki, hogy én küldöm, visszafizetem a jegyét, de nyomban takarodjon is a színházból az a bugris!*

És *Babó* szégyenszemre elkullogott a színházból. Még csak a mentelmi joga megsértését sem jelenthette be. Próbálta volna csak meg *Jászai Marival* szemben!

FEJÉRVÁRY GÉZA

Fejérváry Géza báró honvédelmi minisztert meginterpellálta egyszer *Marjáy Péter* negyvennyolcas képviselő, hogy a nagyváradi bakáknak rossz a kosztja. Kicsi a menázi, nem jut belőle vacsorára.

Az öregségében is délceg *Fejérváry* felugrott a bársonyszékről, kihuzta magát, mérgesen csavarintott egyet hatalmas, kipödrött bajszán és szikrázó szemekkel válaszolta:

— Tisztelt Ház! A képviselő ur panaszkodik, hogy a váradi bakáknak nem jut a menáziból vacsorára!... Hát kik a váradi bakák, mik a váradi bakák? Nem barátok a váradi bakák, nem filozofok a váradi bakák... Minden életre való bakának van szakácsnéja, aki

A B-listásokból alakult zenekar Korgó-hangversenye

december 25-én, karácsony estéjén a Sőhivatal kupolatermében.

Szóló: SANYARÓ VENDEL m. v.

Kérjük a hallgatóságot, ne zavarja a hangversenyt disszonáns hangokkal.

pedig nem életrevaló, az nem érdemli meg a vacsorát.

Ugyancsak *Fejérváryval* történt meg, hogy egy kormányparti lapszerkesztő könyörgött neki: dobassa ki a sorozásoknál egyik kedves munkatársát. Éktelenül dühbe jött erre *Fejérváry*:

— Mi vagyok én? Ki vagyok én? Katonaszabadító vagyok én? Ha nem lennél barátom, rögtön becsukatnálak... Minek nézel te engem? Hogy mersz ilyen kérni tőlem...?!

Azután ugyanolyan kemény hangon hozzátette:

— Holnap küldd fel hozzám az ipsét... Majd adok én neki katonaszabadítást!...

Másnap a szegény, szepegő ujságíró jelentkezett is *Fejérvárynál*. Ahogy belépett, az öreg tajtékozva esett neki:

— Mit?! Maga nem akar katona lenni?!... Magának derogál a császár egyenruhája?!... Egy ilyen sehonnainak derogál, mi?!... Majd megmutatom én!... Ilyen frátert én nem tűrök meg a hadseregben! Majd megmutatom én, hogy egy ilyen firma nem fogja viselni az én felséges uram uniformisát!... Majd megmutatom én!... Mars!

És pár nap múlva a sorozáson tényleg ki is dobták a makkegészséges ujságírót.

WEKERLE SÁNDOR

Wekerle Sándor pár nappal karácsony előtt felhívta telefonon kabinetje igazságügyminiszterét, *Grecsák Károlyt*:

— Kedves *Károly*, nagyszerű karácsonyi meglepetésről gondoskodtam neked, *őfelsége ki fog nevezni valóságos belső titkos tanácsosnának.*

— Nagyon köszönöm neked, édes *Sándor*, nagyon köszönöm.

Alig tudta magát *Grecsák* kihálálkodni, amikor *Wekerle* így fejezte be a beszélgetést:

— ... és hogy el ne felejtsem, arról is értesít a felség, hogy ha beadod a lemondásod, azt kegyesen el fogja fogadni.

És erre nyomban letette *Wekerle* a kagylót.

BÁNYFY DEZSÓ

Hogyan hozta *Bánffy Dezsó* báró a millenniumkor Budapestre a német császárt — érdekes annak a története. Megállapodott ugyanis a berlini és bécsi külügyminiszterium abban, hogy 1896-ban II. Vilmos császár meglátogatja I. Ferenc Józsefet. A látogatást persze Bécsbe tervezték. Bántotta ez nagyon *Bánffyt*, aki a német császárt Budapestre szeretle volna invitálni, hiszen akkor ünnepelte a nemzet ezeréves fennállását.

Tudta, hogyha *Ferenc Józseftől* kéri ezt, nemcsak visszautasításra talál, de kegyvesztett lesz. Kitalált hát egy olyan székelyes ravaszsgót, ami a legagyafurtabb háromszéki góbnak is dicsőségére vált volna. Nem sokkal ugyanis a császárlátogatás előtt aggályoskodni kezdett *Ferenc József* előtt:

— Felség, nagyon rossz a bécsi kövezet. Kirázza az ember lelkét. Nagyon félek, hogy Vilmos császár igen rossz véleményvel lesz majd Bécsről.

Haragosan pattant fel erre *Ferenc József*:

— Igaza van, ez a kövezet gyalázatos, emiatt pedig nem szabad szégyenkezniem.

Nyomban kiment hát a parancs, hogy meg kell javítani a kövezetet. Megint kihallgatásra került a miniszterelnök.

— No, mit szól a kövezetnek? — kérdezte tőle a király.

— Most van csak igazán nagy baj, — csóválta a fejét *Bánffy*. — Végig felszedték Bécsben a kövezetet, már pedig csak nem vonulhat be a német császár őfelsége felszaggatott utcákon!

Óriási ijedelem támadt erre és végül is *Ferenc József* maga ajánlotta, hogy II. Vilmost Budapestre kell fogadni. Így hozta Budapestre a német császárt *Bánffy*.

KUNSZENTMIKLÓSI KÖZMONDÁS

Akasztott ember házában ne beszélj kötérlől, de akasztó ember házában beszélhetsz képviselői mandátumról.

EGY JÁMBOR POLGÁR

ezt írja nekünk: „Micsoda disznóság az, kérem, hogy egy *Andrássy Gyula* gróf választóira élesgolyóval lönek a csendőrök és két szegény embert leterítenek, egy *Héjjas Ivánt* pedig beengednek a parlamentbe! Hol van ilyenkor a csendőség?”

Válaszunk: A lövöldöző csendőrök nem a választáshoz kellettek volna *Kunszentmiklóson*, hanem annak idején *Órgoványban* és *Izsákon*.

RÉMES!

— Egy geológusnak ezer esztendő annyi, mint a magunkfajának egy hónap.

— Szent isten és én tegnap egymilliót kölcsönöztem egynek!

Tönődések

Seiffensteiner Salamontul

Oztot interpellálnak
tülem foltmosan, mi
oz én véleméngyem o
Héjjas Iván istennyi-
la-oreság képviselővé
választásáról. Hát én
ozt felelek: nad kár
lett volna bé nem en-
gedni o portomentbe eztet o kiváló püle-
tikust. Mert hodjan is mondta o Frau
Eibenschütz oz üvé fiánok? „Allj edjese-
sen, Dalfikám, hadd lássó o dakter ur,
milejen gürbe vadj!” — Oszposz: sak áll-
jon túl oz o Héjjas Iván o portomentbe,
hadd lássa oz egész ország, milejen gürbe,
okorok mondani: milejen — nadj tudásu,
művelt és elükelü államtérjfi!

Némeljik képviselőgyelüült oreság sodál-
kozik, hodj olejan nadjot bukta o kerü-
letibe. Pedig sokat közülük előre fidjel-
meztettek, hod le se menjen o kerületbe,
mert udj röpül, mint... o Pinkász Maul-
wurf oreságtul o segéd, okinek mindég
mondta: „Hallja-e, Roth, ne cigarettáz-
zon itt o boltba, mert ez tele van benzín-
nel, petróleummal és ha eccer o maga
könyelmüségé miatt o levegübe röpül
maga, hát akkor abba o minutumba ki-
röpül innét oz én boltombul.” — Cince-
conce: ahodj oz elejin mondtam...

Szegeden az edségesépárt o gráf Teleki
Pál oreság heljett o gráf Klebelsberg ex-
cellencet, illetve hodj a bárón Szerényi
oreságt választott meg, azonkiüül pedig
két ellenzékit. Eszembe jotja o Gase Tré-
ber, oki hetek óta feküdt betegen és ec-
cer oz mondja neki az orvos: „Határo-
zottan jobban néz ki, Tréber ur. Biztosan
megfogadta a tanácsomat, hogy az em-
bernek egy kis változatosságra kell türe-
kedni.” Mire o Gase felelt: „Igenis, dak-
ter ur. Todniüllik edj másik orvost hivat-
tam. — Pénc-púnc: o szegediék is job-
ban kinéznek azóta, hodj o Teleki heljett
más poletikai daktert választották.

ABorsszem Jankó új előfizetési árai

A kötelező pengőszámítás életbelépté-
vel a Borsszem Jankó előfizetési árai
1927 január elsejétől a következőkép ala-
kulnak:

Egész évre	— — — —	20 pengő	— fill.
Félévre	— — — —	10	50
Negyedévre	— — — —	5	50

Egyes szám ára 50 fillér.

A Borsszem Jankó kiadóhivatala

A JOBBIK ESET

- Mit szólsz Pekárhoz?
- Mi történt vele?
- Két kerületben is megválasztották.
- Jaj, de megijesztettél! Azt hittem,
új darabot irt.

SZEGÉNY DIAKOK!

- Mit csináltatok ma az iskolában?
- Számtanóra volt, papa, és minden-
kinek a közös nevezőt kellett keresni.
- Akárcsak az én időmben. Hát még
mindig nem találtátok meg?...

NÉMET NYELVTAN

- Bandi, milyen nemű ez a szó:
Wasser?
- Nőnemű.
- Micsoda beszéd ez? Mért nőnemű?
- Mert folyton locsog.

DILEMMA

Lilike: Anyuka, keztyüt vegyek-e föl,
vagy pedig mossam-e meg inkább a ke-
zemet?...

PESTI GYEREKEK

A rendőr rászól egy bicikliző kis su-
hancra, aki majdnem elütött egy embert:
— Nem tudsz csengetni?
— Azt tudok, — mondja a gyerek —
csak biciklizni nem.

FŐ AZ EGÉSZSÉG

— Mért hagyta magad a folyosón
megcsókolni?
— Féltem, mama, hogy a kertben föl-
fázok.

BIZTOS MÓD

— Jaj, szomszédasszony, nem tudna
valami szert, amivel leszoktathatnám az
uramat, hogy alvás közben beszéljen.
— Engedje egyszer napközben szóhoz
jutni.

**Tartalmas,
érdekes, nívós a**

MAGYARHIRLAP

Ára: 1000 kor.

Főmunkatársak:

Feleky Géza dr. és Móra Ferenc

Felelős szerkesztő:

Roóz Rezső

Tilos a köpködés a pesti utcán és még egy csomó dolog

Mint tudjuk, a pesti uccán tilos a köp-
ködés. A közeljövőben a következő tiltó
intézkedések várhatók:

*Aszfaltbetjárok*nak tilos: az uccai is-
meretség.

*Kereskedők*nek tilos: az uccán öngyil-
kosságot elkövetni.

*Képviselők*nek tilos: az uccán szemel-
teli és mandátumaikat a járdán el-
dobálni.

A Népszínház-uccai hölgyeknek: tilos
az uccai árusítás. Ezeknek az uccai for-
galmát a K rendőrök fogják külön figye-
lemmel kísérni.

Vigjátékiróknak tilos: témáikat az
uccáról fölszedni.

*Fiatal lányok*nak tilos: az uccán ba-
nánt vásárolni.

*Autóvezetők*nek tilos: az uccán gázolni.

A DOB-UCCÁBAN

- Ez a Kuna Pé ébredő?
- Frászt!
- Hát mi?
- Álmos.

ERRE SPOROLUNK!

A legbájosabb jelenete a képviselőház
első ülésének az lesz, amikor Héjjas
Iván a folyosón Rothenstein Mórral fog
találkozni.

„ÉCA” A FŐVÁROSNAK

A főváros tanácsa el akarja tiltani a
köpködést a pesti uccán. Volna egy taná-
csunk. Helyezzenek el a főbb utvonala-
kon, a világító forgalomjelző apparátu-
sok mintájára, világító köpöcsészéket.

VALENTINO II.

— Na, az a Mindszenty Valentino
még mindig nem érkezett be ott Ameri-
kában?

— Ja kérlek, Amerikában beérkezni
nem olyan könnyű, mint kiérkezni.

MÉG JÓ, HOGY A NÖK NEM...

— Szerencse, hogy az ellenzékiek nem
léptettek fel nőket a választásokon.

— Miért?

— Mert most rengeteg bukott nő lenne.

ESTI UJSÁG

**A magyar sajtó
szenzációja**

Megjelenik:

MINDEN DÉLBE

Ára 1000 korona

KŐ ÉS DRAGAKŐ

— Mondd, mi a különbség Demosthenes és a feleség közt?

— Te tudod?

— Igen. Demosthenes követ tett a nyelve alá, hogy beszélni tudjon, a feleségnek pedig követ kell tenni az ujjaira, hogy hallgasson.

KARACSONYI AJÁNDÉK

A jobb hitre tért Konrad karácsony estéjén egy üveg parfümmel és féltucat selyemharisnyával lepí meg a feleségét.

— Drágicám, — mondja — ezt hozta neked a Jézuska.

Az asszony nézi, nézi az ajándékot, aztán fitymálva jegyzi meg:

— Na hallod, Maurice, ezért igazán nem volt érdemes kitérni. Ezt Mózestől is megkaphattam volna.

ARANYKÖPÉSEK

Az élet párosan (kettesben) szép, de páratlanul (háromban) még szebb, — mondják az asszonyok.

★
A férfinak sok mindent meg kell próbálni, hogy boldogulni tudjon. A nőnek csak egyet.

★
A női harisnyán a szemek nemcsak leszaladnak, hanem fel is szaladnak.

(Karádi Emil)

Az a bizonyos kereszt

Kedves Borsszem Jankó! Ez a kis választási epizód a Józsefvárosban történt. Egy szigorúan ortodox családját, akinek — hat gyermeke lévén — választójogosultsága van, kioktatták a fiai, hogy keresztrel kell szavazni.

— Oda kell tenni a keresztet, ahol a demokratapárti jelöltek vannak felsorolva, az oszlop elé.

— Értem, értem, — bólogatott a mama, valahányszor ezt megmagyarázták neki, de azért folyton gondolt magában valamit, csak nem merte megmondani, mert

attól tartott, hogy kinevetik a fiuk.

Eljött a választás napja. Újabb felvilágosítás után a családanya elment szavazni. Mikor visszatért, megkérdezték a gyerekek, hogyan szavazott. És akkor — nagy lélegzetet véve — ezt mondta:

— Odatettem a keresztet a fajvédők névsora elé.

A fiuk elsörnyöködtek. A mama főlényesen leintette őket:

— Mit beszéltek nekem összevissza? Engem nem lehet becsapni. Én az antiszemiták elé tettem a keresztet. Igenis, ők haljanak meg és ne a demokraták!

Mit hozott a Jézuska?

Az „IS” és az ..-tentelen

Annak idején végtelen sajnálkozással vettem tudomásul, hogy az IS című futurista lap „térriesült anyagias” okok folytán megszűnt, ámbar „méteres” regényéből harmincöt centi már megjelent. Az IS gárdája ha meg is halt, de megadni nem adta magát és mint hallom *Uj Föld* címen karácsony után megindítják ..-telen lapjukat. Siettem felkeresni Ödönkét, a futuristák „vérbélű tevéjét”, akit annak rendje és módja szerint meginterjuvoltam.

— Adhatnának jobb címet is a lapnak.

— Még pedig?

— Uj Angyalföld. Kifejezőbb volna.

Mélységes grimasz Ödönke ajkán:

— És mit gondol, nincs igaza? Élni csak rögeszme.

— Valóban.

— Az élet fájni. Ha nem fájunk, nem élünk. És ha nem élünk, öngyanunk felsír a fekete tüdőnkben. Fájdalomzamatok ingere serkent tudatunk mélyébe, szédült körték, akik vagyunk.

— Hát nem szélütött narancsok önök?

— Rögzített impresszió a térben. Ma szélütött narancs, holnap szédült körte...

— És holnapután?

— Talán érelneszesedett datolya.

— Most már értem. Önök tehát mindig csak azt a benyomást tükrözik vissza, amely az első pillanatban alakul ki a tudatuk alatt. Önök tulajdonképpen az élet fényképesei, akik sohasem retusálnak.

— Nyers érzéskomplexumok fokozása térben, szív-kodak a sötét kamrával olajos vizeken. Látásszögek kalapácsa, leácsolt fényelefántok, golyvás tükrök a dachban, vérszirkák gálisztanedve. És néha a dus fürtök szakadása, ájulás a mézben, mint ragadt legyek, csáperdők orkánzugása, fellendült szívárvány. Olykor zengő harisnya, mámorbarack csókravatalán. De egyáltalán vagyunk a térbe gyömöszölt heringgyönyörök, tulipánorsók, ivelt rovarok, falon szétkent álomintermezők, ökreendőző szagtivornyák, lendületes gyökökbe sodorva...

— Ugyebár nem lesz kifogása ellene, ha mindezt megírom a Borsszem Jankónak?

— Micsoda? Humoreszket akar írni rólunk?

— Ha megengedi.

Ödönke feje szélütött narancsként dagadt a nyakán. Tekintete rámfröccsent, mint a dús narancslé.

— Figyelmeztetem — mondta — rólunk csak komolyan írhat.

És hozzátette:

— Ez az egyetlen módja annak, hogy a közönség ne vessen.

DYMI.

ORSZÁGGYÜLÉS

Héjjas Iván szűzbeszéde

(A Borsszem Jankó előze tes parlamenti tudósítása)

Zsitvay elnök: Szólásra következik?

Jegyző: Héjjas Iván.

Gömbös (egyhangulag): Halljuk, halljuk!

Fábián: Orgovány, Izsák és Jákob nevében...

Héjjas: Tisztelt Ház! Azért küldött engem ide Kunszentmiklós népe...

Peyer: ... hogy csuffá tegye a parlamentet.

Héjjas: ... hogy a politika terén szerzett tapasztalataimat itt érvényesítsem.

Baracs: Akkor magam elé teszem a revolveremet.

Héjjas: Sose féljen a képviselő ur...

Pakots: Ugy van, fegyveres emberekkel nem kezd ki.

Héjjas: A hatalom minden terrorja ellenére itt vagyok. El akartak némitani...

Dési: Ebben magának nagyobb praxisa van.

Héjjas: ... de én nem akasztottam szögére az elveimet.

Bródy: Az elveit nem! Nem az elveit akasztotta szögére.

Kuna Pé: Ne bántsátok, olvasott fiu ez, Petőfit fejből tudja.

Sándor Pál: Ugyan mit tud Petőfiből?

Pakots: Biztosan „A hóhér kötelé”-t.

Héjjas: Hiába erőlködnek az urak, nem fogják belém fojtani a szót.

Peidl: Nyugodt lehet, ez nem Orgovány.

Héjjas: Először is a külpolitikai programomat fejtem ki. Minden franciát gyűlölök...

Fábián: Nono, csak a nagy franciákat! A Kiss-Franciákkal maga nagyon meg van elégedve.

Héjjas: ... ellenben békét akarok az angolokkal.

Ugron: Na, ezt megköszönik magának az angolok.

Héjjas: Ami a belügyeket illeti...

Bródy: Talán inkább a belügyeket.

Héjjas: ... helyre kell állítani a tekintély elvét. Ez alatt azt értem, hogy ebben az országban csak a fajvédőknek legyen tekintélye.

Baracs: Na, ne mondja. Még csak tekintélyük sincs? Hát akkor miük van?

Héjjas: A földmivelés terén nagyon hátra vagyunk. Gondoskodni kell az Alföld befásításáról!

Dési: Persze, kevés a tolvajosi pusztán az akácia.

Héjjas: Ami pedig a kulturát illeti, nagyon szomorúnak tartom, hogy Molnár Ferenc nevű zsidók képviselik a magyar irodalmi stílust a külföldön...

Pakots: De viszont Molnár Ferenc nevű senkik képviselik az orgoványi stílust a belföldön.

Héjjas: Nincs több mondanivalóm. Én a tettek embere vagyok.

Bródy: A biztos amnesztia tudatában.

Héjjas: Indítványozom, hogy a t. Ház zsidó és szocialista tagjai internáltassanak Soltvadkertre.

Bethlen: A képviselő ur indítványát mellőzésre, őt magát pedig megkegyelmezésre ajánlom. (mj.)

Egyedül hallgatom t. Ház mormolását,
Egységspárt szélén Kuna hortyogását.
Egyedül, egyedül
A régiek közül
Kis Magyarországban.
Körülöttem lebeg zsirjában nyugovó
Zsirkainak lelke, a „Tüz”-et csapkodó
Lehner haragjában.

EGY KIS ÉTVAGYRONTÓ

Feleség: Velünk együtt tizenketten lesznek a mai vacsoránkon.

Férj: Az ördögbe is, hisz ez egy egész vagyonba kerül.

Feleség: Hívj meg valakét tizenharmadiknak, — ettől majd elmegy az étvágyuk.

ORGOVANYI VERSIKE

Méközni hívta Héjjas Kelemt,
Aki ebbe könnyelműen belement.

JAVUL A HELYZET

— Azért Pesten még sincs olyan sok zsidó, mint mondják.

— Hogyhogy?

— Hát kérlek, azt tartja a közmondás: Wolffra nem ad a zsidó. Már pedig a mi Wolffunk elég sok szavazatot kapott.

REBUSZ

— Milyen arccal fogadta a Kossuthpárt a választási eredményt?

(Kundarc!) (Kundarc!)

VILLÁNYI PEZSGŐ

Központi Iroda:

Budapest, V., Béla ucca 8.

Mégis csak én választottam a legjobban:

HOLZER-nél

a Kossuth Lajos uccában vettem a bundámat és az estélyi ruháimat.

Borsszem Jankó a színházban

A FIRHANG MÖGÖTT

BARDOS ARTHUR egy társaságban, ahol arról beszéltek, hogy már a cseppfolyós szenet is feltalálták, kijelentette, hogy elég szegény, hogy a mai fejlett technika mellett, mikor már mindent folyósítanak, pont az ő végkielégítését nem akarják folyósítani.

KABARÉ-KÖRÖKBEN izgatottan várják, hogy mit fog konferálni Nagy Endre — A vásáros-ról.

MOLNÁR FERENCET sokáig divat volt leszólni, egyrészt a Lipótvárosban, másrészt a Sörház-uccai irodalmi szalonban. Most, hogy a párisi, római és tokiói nemzeti színházak vetélkednek érte, a Lipótvárosban kezdik megint fölfedezni. A Sörház-uccában egyelőre még erősen tartja magát Zsirikai János drámairól.

A NÉGER TANCOSNÓT a vacsora-utáni színházban kell fölléptetni. Mert vacsora után kívánja az ember a feketét

KARINTHY FRIGYES kijelentette, hogy a „Felpofóztak egy hölgyet” című darabot nem egyik volt kiadójának a feleségéről írta, aki a kasszát kezelte.

UJABB HEGEDÜS-TURNÉ készül a jövő ősszel. Mint halljuk, Hegedüs Lóránt Amerikába szándékozik menni a Kossuth-dramával.

AMIKOR MOHÁCSI JENŐ befejezte a „Fanni” című operáját, új librettóhoz fogott, de a sok utazgatás közben elvesztette a kéziratot. Egy jóbarátja mikor ezt meghallotta, így szólt: Több is veszett Mohácsinál!

KARDOS PISTA, a „Függöny mögött” rejtőző Intim Pista karácsonyra szép bokréta köti színházi intimitásait és kiadja. Ezt abszolút helyeseljük. Az ő intimitásait *kötvé* hisszük.

DARABCIMEK

Egy lányos mama, aki vagy egy tucat nagy lányt tartogat odahaza, megáll a hirdetőoszlop előtt, amelyen csupa szinlap van kiragasztva.

— Nézd csak, — mondja az egyik „lányának” — a Vigszínházban ezt adják: „Nem nősülök!”

— A Fővárosi Operettszínházban pedig azt, hogy: „Uraim, csak egymás után!” — mondja a lány.

— Akárcsak minálunk, — jegyzi meg a híres mama. — Hozzánk is csupa olyan fiatalember jár, aki azt mondja: „Nem nősülök”, de azért olyan mohók, amikor tiüket látnak, hogy kénytelen vagyok rájuk szólni: „Uraim, csak egymás után!”

NYILTLEVÉL MOLNÁR FERENCHEZ

Tisztelt Szerkesztő Ur! Olvasom, hogy az ön legújabb szindarabjának ez a címe: *Például Napoleon*. Ez is rávall az ön nemzetietlen gondolkodásmódjára. Mért „Például Napoleon”? Mért nem például „Például Gömbös”? Ellenfajtársi üdvözléssel *Gömbös Gyula*.

MINOSÍTÉS

— A barátnóm lopott egy üveg parfümöt és nekem adta, de csak szagolni. Már most orgazda vagyok én?

— Nem. Orgazda.

JAJJJ!

— Mit fog csinálni az a sok kibukott képviselő?

— Biztosan nyitnak egy kibukméker irodát.

SZENES-KROKI

Félreértések elkerülése végett rögtön kijelentem, hogy nem a kiváló vigjátékiró és humorista krokija ez. Egyszerű szenes humoreszk csupán abból az alkalomból, hogy a szén cseppfolyósítása ismét időszerűvé vált. Elkövetkezik tehát az az idő, amikor a fűtőanyagot literszáma mérik és a pincébe a szenet nem lapátolni fogják, hanem gumicsővel csurgatják be a szenesbordókba. Kérdéssel fordultunk egyesekhez: vajjon mit szólnak ehhez a cseppfolyós problémához?

A tőzsdés lanyhán válaszolt:

— Eddig legalább a szén volt szilárd. Most már benne sem bizhatunk...

A színházi dramaturg nyilván a titkos drámairókra célt, amikor kijelentette: — Széndarab helyett majd szindarabokkal fűtünk. De mi lesz, ha feltalálják a cseppfolyós szindarabot?

A vigjátékiró mosolygott:

— Az első felvonás után jön egy szénváltás és a cselekmény folyik tovább...

A széntolvaj egyáltalán nem volt elragadtatva:

— Ez a cseppfolyós szén a körmünkre ég. Előbb találják fel a vízhatlan zsebet. Aztán mi folytatjuk tovább...

Végezetül a tanítóhoz kopogtattunk be.

— Mit szól a cseppfolyósításhoz?

— Csak elsején aktuális.

— Miért?

— Mert a fizetésemet, azt a cseppet, akkor folyósítják.

MÉG ANNAL IS ROSSZABB

— Hallottad? Lendvai-Lehner a multihéten belebetegedett...

— A bukásába?

— Dehogy! A szesztilalomba.

A KIS SZÓKIMONDÓ

A négyéves Pistát, akit a mamája magával vitt látogatába egy szép barátnőjéhez, mindenképen kapacitálják, hogy csokolja meg a nénit. Pistike vonakodik, majd újabb biztatásra azt mondja:

— En nem csokolom meg a nénit. En félek a nénitől. Apuka is megcsokolta egyszer és pofont kapott tőle.

Képrejtvény

— A hét legravaszabb rébusza —

ROMA III. VÁROTEREM

Megfejtése a *Borsszem Jankó* január 2-iki számában.

A *Borsszem Jankó* december 5-iki számában megjelent rébusz megfejtése: *Jegyes párok*. A megfejtők közül Nagy Péter (Miskolc) kapott könyvfutalmat.

Január 1-én mutatja be a Royal Orfeum ZERKOVITZ BÉLA és HARMAT IMRE

óriási érdeklődéssel várt operettjét:

Zsiványkirály

Somogyi Nusi és Kiss Ferenc felléptével

A főszerepeket játsszák:

Somogyi Nusi
Szokolay Oly
Kiss Ferenc
Dezsőffy László
Iványi Dezső
Rott Ferenc
Felhő Rózsi

KIRÁLY SZÍNHÁZ

Minden nap **CHOPIN** 3 felvonásos operett

A legragyogóbb zene, kedves, mulatságos darab, elsőrangú szereplők

A géphumorista

Először volt a géprendőr. Utána következett a gépcseléd. Olyan szerkezet, amely automatikusan végezte a seprést, takarítást és a mosogatást. Természetesen itt sem volt megállás. Jött a géporvos. A páciens beleült a készülékbe és a gép azonnal jelezte a diagnózist. Együttal megírta a receptet is.

A gépcseléd és géporvos után csakis a gépiró jöhet. Olyasféle masina, amely a kívánt műfajra beállítva, a legtökéletesebb regényt, novellát, verset és szindarabot gyártja. A gépszínműriök által írt darabok csak annyiban különböznek az élő színműriök darabjaitól, hogy munkájukban kevesebb a gépszerűség.

A gépirószerkezet előnyei:

1. A gépiró nem eszik. Koplalva ír. Ez a tulajdonsága részben megegyezik az élő íróéval.

2. A gépiró nem kér honoráriumot. Ez az előnye megfizethetetlen.

3. A gépiró egyetlen nyomásra működni kezd. Politikai nyomásra azonban éppen úgy abbahagyja a munkát, mint akármelyik pesti író.

4. A gépköltő soha sem ideges és nem kel ki magából. Ha mégis kikelne, nem gépköltőnek, de költőgépnek hívják.

5. A gépszerzőnek nem kell fizetni tantiémet. Premiér után a gépszerző nem olvas kritikát.

6. A gépkritikus soha sem ír rosszat a darabról, mert a gépszerzőnek az úgy sem fáj.

7. A géphumorista még véletlenül sem felejtkezik meg a csattanóról. Ebben különbözik az élő humoristától. D.

KÖZGAZDASÁG

A Belvárosi Takarékpénztár R. T. igazgatósága Székely Ferenc udvari tanácsos elnöksége alatt megtartott ülésében elhatározta, hogy a f. hó 23-ára összehívott rendkívüli közgyűlésnek előterjesztést fog tenni a takarékpénztár alapítókéjének felelőse iránt. Az indítvány szerint az intézet alapítókéje 3,000,000 pengőről 6,000,000 pengőre emeltetnék fel, még pedig oly módon, hogy 60,000 darab 50 pengő névértékű új részvény kerül kibocsátásra 62 és fél pengő árfolyamon, ami a ma még forgalomban lévő

1000 korona névértékű részvények után 39062 és fél koronának felel meg. Az új részvények az 1927 üzletévtől kezdve részesülnek osztalékban. A részvénykibocsátás egyéb módosztatit a rendkívüli közgyűlés fogja megállapítani.

EGY KIS BALESET

— Asszonyom, elvesztette a csipkés selyemzsebkendőjét.

— Jaj, istenem... az uj esti toalettem...

A BORSSZEM JANKÓ

előfizetési árai:

Egész évre	— — — —	20 pengő	— fillér
Félévre	— — — —	10 pengő	50 fillér
Negyedévre	— — — —	5 pengő	50 fillér

Felelős szerkesztő és kiadó:
MOLNAR JENŐ

Művészeti főmunkatárs:
GASPAR ANTAL

Laptulajdonos:

Borsszem Jankó Lapkiadó Rt.

Igazgató: MOLNAR EMIL

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

VI., Mozsár ucca 9. (Telefon: T. 33—24.)

Viktória nyomda, Magyar-u. 52.

Felelős tulajdonos: Goldstein József.

A Borsszem Jankó üzenetei

A Borsszem Jankó jelen számát hétfőn, december 20-án zártuk le. — Kéziratok kizárólag a főszerkesztőnek (Mozsár-ucca 9.) küldendők. — Kéziratokat és rajzokat nem örzünk meg.

Kunszentmiklós. No most lesz mit hallaniok a ceglédiektől! — *Terézvárosi.* Ön ezt írja: „Nem tudom elviselni, hogy a magyar politikai élet olyan kitűnőségei, mint Kakujai, Weiler és Kivovics, kimaradtak a parlamentből. Jó lesz ezt a szégyent elhallgatni a külföld előtt!” Ön nagyon szigorú. A képviselőjelölteket nem tehetség, tudás és tekintély alapján sorozzák. Ha nem hiszi el: nézzen körül a többi párt portáján, vagy — a t. Házban. — *P. S.* Máskor sürűbben csörgedezett. — *Knt.* Köszönjük a figyelmeztetést, de mink azt már jó néhány évtizede tudjuk, hogy a *Borsszem Jankó* adomái, tréfái és viccei a világ minden humoros lapjában, színpadon és kabarében felbukkannak. Így is kell lennie. A jóízű elmesség hadd forogjon ezen a keserves világon! — *Eckhardt.* És ön ezt szó nélkül türi? A „vezér” helyett a közlegény Héjjas... — *H-s. I-n.* Ejnye, mi az istennyila?! Maga is bejött? — *Fajvédőknek, akik kibuktak.* Sebjaj, uraim. Szegény a bukás, de nekünk hasznos. — *K-r.* Antikváriusoknál kell összevásárolnunk, mert egyetlen példány sincs már raktáron. B. M.-nak tudomására lehet adni a dolgot. Ami a szervezést illeti, erre Montecuccoli tudná megadni a helyes választ. — *L. A.* Ha buzgón olvasgatja a *Jankót*, majd csak rajjön, egyszer az izére. Az eddigiek nem nekünk valók. — *Több levélről a jövő számban.*

FŐVÁROSI OPERETTSZÍNHÁZ

Minden este 9 órakor

Páris legnagyobb bohózsátikere:

**Uraim,
csak egymásután!**

Rátkai Márton, Kabos Gyula,
Sarkadi Aladár, Fejes erí, Lázár
Mária, Gózon Gyula, Bérczi Ernő

Helyárak 15—20 ezer koronáig

Nagyságos Asszonyom!

Ne törje a fejét, mit vásároljon karácsonyra!

Keresse föl

Fischer selyemdivatházát IV., Bécsi ucca 10

Mindent kaphat ott,

Jutányos árak! ami **szép, finom, divatos** Jutányos árak!

A fekete angyal

jóváteszi a fekete ördög pusztításait és megvigasztalja az UFA-ban a bukott honatyákat

Egy zsidó ember tragédiája

avagy

Kohnt mindenképen megverik

Történetünk hőse, a főntemlitett Kohn, ahoz képest, hogy Kohnnak hívták, aránylag simán uszta meg a faji dekonjunkturát egészen történetünk kezdetéig.

Történetünk kezdetén az történt, hogy egy éjszaka elébe toppant három tányérsapkás faji revizor és így kiáltott hősünkre:

— Igazold magad!

Ami ezután következett, az előrelátható volt. Elvégre, mivel igazolhatja magát egy Kohn?

Az eset után Kohn elhatározta, hogy ő nem lesz egy mártír, aki pofonokat vág zsebre. Másnap elment és kikeresztelkedett. Tekintve, hogy a katolikusok között már nagyon elszaporodtak a zsidók, Kohn református lett.

— Na, most legalább élni hagynak, — gondolta.

Azonban... A kitérést követő napon a katolikusok és a reformátusok között kitért a villongás. Kohnt, amint este sétált az utcán, megállította három fiatalember.

— Igazold magad!

— Maguk nevetni fognak, — mondta fölényesen Kohn, — mert ha tudni akarják, egy reformátussal állnak szemben.

— Mi? Te református vagy? Nesze!

És Kohnt alaposan megreformálta a három felbőszült katolikus, akiknek láthatólag jól esett, hogy leszámolhatnak egy gyűlölt reformátussal.

— Ezt megcsináltam, — sóhajtott Kohn — de már másnap sietett jóvátenni tévedését és a református vallásról, postafordultával, áttért a katolikus hitre.

Áttérésének napján jóleső biztonsággal ment heza éjjeltájban a kávéházból. Egyszer csak elébe ugrik három sötét alak.

— Mi a vallásod?

— Római katolikus, — vágta ki gögösen Kohn.

— Itt van, gaz elnyomó! — kiáltották kezüket fölemelve a fiatalember, akik nem voltak mások, mint a „Vastágnak református bajtársi egyesület” tagjai.

És szegény Kohn alig volt egy napja katolikus, máris kénytelen volt vértanúságot tenni a katolikus hit mellett.

Most aztán ott állt, ahol a mádi katolikus.

— Ez így nem megy, — mondta arcát tapogatva, ahogy magához tért.

Még másnap visszatért Ábrahám kebe-

lébe. Ezen az estén legalább gyanútlanul sétálhatott az utcán. A katolikusok meg a reformátusok mostanában úgy el voltak foglalva egymással, hogy úgy sem bántották a zsidókat.

Amint Kohn ezzel a kellemes tudattal sétált, egy nagy csoportot lát közeledni maga felé. Ahogy odaértek, már szájukon volt a kérdés.

— Bocsánat, uraim, — vágott a dolgok elé az óvatos Kohn — én nem vagyok se református, se katolikus, én zsidó vagyok.

— Mi? És ezzel még dicsekedni mersz? — kiáltották a csoport tagjai és agyafőbe igazolták Kohnt.

Kohnunk most már igazán nem értette a dolgot. Pedig az eset egyszerű volt. A reformátusok és a katolikusok aznap békejobbot nyújtottak egymásnak.

Hesz Ferenc

Zálogcédulákat

kiváltak. Ékszereket, briliánsokat bárkinél drágábban vesz

Székely Emil Budapest, Király-utca 51
Teréz-templommal szemben. Telefon
J. 105-35.

BORSSZEM JANKÓ

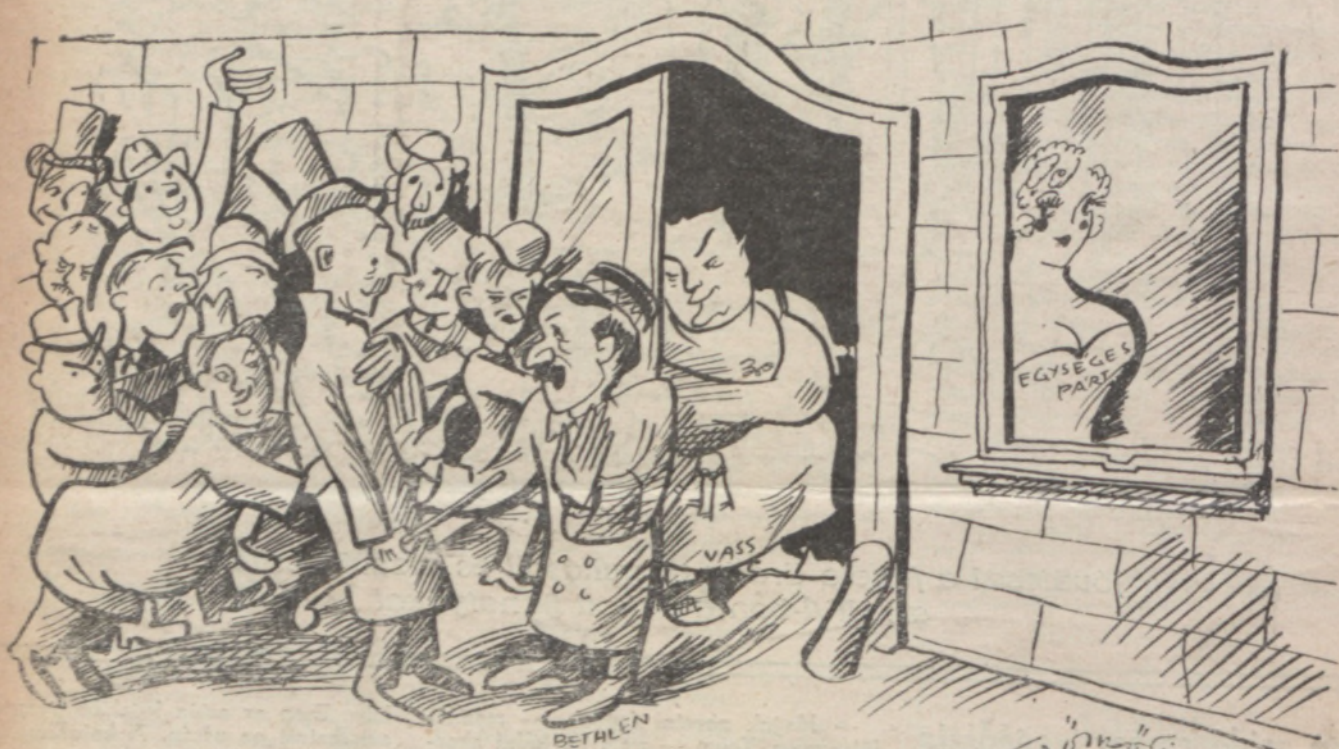
FELELŐS SZERKESZTŐ:
MOLNÁR JENŐ

Budapest, 1926. december 26.

28. (3042 szám)

Ötvenkilencedik évfolyam

Éjjel az Esterházy-uccában

Bethlen: Uraim, csak egymás után! . . .

Óvás!

Mikor Bánffy Dezső báró volt Magyarország miniszterelnöke, négy esztendőn keresztül, minden újévkor ez a vicc jelent meg a *Borsszem Jankó*ban:

B. u. é. k!
Széll Kálmán

Vagyis: Bánffy után én következem:
Széll Kálmán.

Minthogy most már hatodik éve megint egy *B*-betűs miniszterelnökünk van, elő-

relátható, hogy külunkatársaink a jövő újévkor ismét tömegesen küldik be ezt a viccet:

B. u. é. k!
Klebelsberg Kúnó

Vagyis: Bethlen után én következem:
Klebelsberg Kúnó.

Figyelmeztetjük olvasóinkat, hogy ezuttal megkíméljük őket ettől a fölmelegített káposztától, — laputársainknak viszont ezuttal is szívesen átengedjük ezt a hosszuszakállu viccet.

KÉRELEM JÉZUSKAHOZ

Nem kívánunk tőled jó dióskalácsot,
Amit pedig hozni régi jó szokásod.
Nem kívánunk tőled finom szalóncukrot,
Mellyel máskor mindig tele van a bugyrod.
Ne hozz nekünk semmit, inkább vigyél
[tőlünk,

Mert talán holnapra nem marad már
[bőrünk,
Nem marad már fogunk, se vesénk, se
[májunk,
Nem lesz már semmink sem, amit s mivel
[rágjunk.

Vidd el hát, vidd el hát, de minél
[hamarabb,
Vidd el Őt, de addig, míg valamin
[marad,

Amíg le nem szedi szobánkról az ajtót, —
Vidd el, óh Jézus, az adóvégrehajtot.